

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

ההכנה הראויה בערב ראש השנה

ז"ל מהר"י בעץ חיים (חי' דף נח):

הרבה פרשים נהגו להתענות ערב ראש השנה, וזכות הוא להם, וזכות הוא לו לוותר שליש עונותיו כדאיתא במדרש.

וצריך כל אדם לפשפש במעשיו ערב ראש השנה ולהתודות עליהם, למען יצא בדימוס וימצא זכאי בעת הדין בראש השנה. ויש שנהגו לילך על קברי הצדיקים כדי שיבקשו המה רחמים עלינו, וגם הוא יבקש רחמים עליהם שמה. **ויש** שנהגו לטבול בערב ראש השנה במקוה, ובה תלוי גם כן להתקבל תפלתו ביום הנורא יום הדין דראש השנה. **ומצוה** על כל אדם להסתפר ולרוחץ ערב ראש השנה. **ואחי"כ** ילך להתפלל תפלת מנחה בבית הכנסת באימה ויראה וקדושה וטהרה, ודמעות על לחיו. **וטוב** ויפה ומצוה על כל אדם להדר להרבות בצדקה כפי כחו, כי סגולתה לכפר עונות וזדונות:

בחתקדש היום יקדים לבא לבית הכנסת ולהתבודד עם קונו על אשר אשם על הנפש, ולדרוש סליחה מהאל החנון. **ויכוין** לבו לתקן בתפלות הימים האלו כל התפלות הנדרו מחסרון הכוונה.

המשך בעמוד השלישי

וְהָיָה כִּי יבֹאוּ עֲלֵיךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נִתְּנִי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל לְבָבְךָ בְּכָל הַיּוֹמִים אֲשֶׁר הִדְיָתְךָ ה' אֱלֹדִיךָ שְׂמֹחַ: וְשַׁבַּת עַד ה' אֱלֹדִיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ וְגו':
(דברים ל. א-ב)

ימים אלו הינם ימים של-תשובה, שבהם כל אדם ואדם מחוייב לשוב בתשובה יותר מכל שאר ימים, ואף קל יותר לשוב כמובא בספרים והמוחש לא יוכחש. ואף שכאשר אנו מדברים בחינוך ועוללנו, וקיימא לן שקטנים אינם ברי חיוב, משום שאינם ברי דעת. מ"מ מחנכים אותם תמיד לשוב בתשובה על מעשיהם הלא טובים, למען הרגילים לעבוד על מדותיהם, וגם כי יזקין לא יסור ממנה. אך צריך לידע, שלולא שנדבר עמהם במעלת התשובה, ובכחה של-תשובה, ואפילו תשובה על דבר אחד מעורר סערה גדולה בשמים, **לפי שכלם והבנתם.** גם אם ישמעו ויאמרו סליחה, ספק גדול מאוד, אם יפנימו עניינה של-תשובה.

ובפרט יש לזכור מה שכתב הרמב"ם (פ"ו מה"י תשובה ה"ג) ז"ל: **אֵל תֹּאמַר שֶׁאֵין תְּשׁוּבָה אֶלָּא מֵעֲבֹרֹת שֶׁלֹּשׁ בָּהֶן מֵעֲשֶׂה כְּגוֹן זְנוּת וְגִגְבָה. אֶלָּא פֶּשַׁם שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לָשׁוּב מֵאֵלּוּ כִּף הוּא צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ בְּדַעוֹת רְעוֹת שֶׁשִׁי לוֹ וְלָשׁוּב מִן הַכַּעַס וּמִן הָאֵיבָה וּמִן הַקְּנָאָה וּמִן הַהֲתוֹל וּמִן הַמְרִדִּיפֵת הַמְּמוֹן וְהַקְּבוֹד וּמִן הַמְּרִדִּיפֵת הַמְּאָזְלוֹת וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן מִן הַפֶּלַ צָרִיךְ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה. וְאֵלּוּ הַעֲוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד וְשִׁשׁ בָּהֶן מֵעֲשֶׂה שְׁבֻזָּם שֶׁאָדָם נִשְׁקָע בָּאֵלּוּ קָשָׁה הוּא לְפָרֵשׁ מֵהֶם. וְכֵן הוּא אֹמֵר** (ישעיה נה. ז) **'יַעֲזֹב רְשָׁעִי גִּוִי, עַכְ"ל. שְׂדֵבְרִים אֵלּוּ, אִם לֹא מַחֲנִכִים אֶת הַקְּטָנִים בַּקְּטָנוֹת לַפְרוֹשׁ מֵהֶם, אַחֲרֵיתֵם מֵרָה כְּלַעֲנָה, וְדִי שְׂנוֹכִיר גַּזר דִּינוֹ שֶׁל בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה.**

ע"כ נעלה מעט דוגמאות בקצרה (וכל אחד ירחיב בביתו), כיצד לפשט לילדים דברים אלו: יש לספר את סיפורו של מנשה המלך שהיה רשע וחטא והחטיא את הרבים, ולא הניח ע"ז בעולם שלא עבדה, ואף שפך דם נקי חינוך ועוד חטאות גדולות כמובא בנביא וכו', ולבסוף הגלוה מלך אשור אשורה, ושמך בתוך דוד גדול מנחשת עם נקבים והרתיחו וכו', והיה מנשה זועק לכל האלילים והפסלים בעולם ולא ענוהו, עד שנזכר בהשי"ת וכו', ועל אף שהיה על סף איבוד חייו, עשה רשע זה **תשובה בתנאי** עם בורא עולם, שאם הוא ישיעו הרי הוא מאמין בו, אך אם לא ח"ו וכו'. וחטמו מלאכי השרת תפילתו וכו' וחתר לו ה' חתירה וכו' וצוה על הרוח ונשאתו לירושלים ומלך עוד עשרים ושתיים שנה. **ויש להבין, אם עשה תשובה, למה עד היום אומרים שהוא רשע חטא והחטיא את הרבים, הרי יש סיפורים אחרים בגמי על אנשים שעשו תשובה שעות ספורות לפני מיתתם, וכבר כינו אותם ירבי"י? אלא מובא במפרשים שמנשה עשה תשובה רק על ע"ז, אך על שאר דברים המשיך בחטאיו ועל כן עד היום שמו מוכתם (נ"ב. בזוהר הקדוש מובא דברים אחרים ואכמ"ל). למדנו כמה כוחה של תשובה ואפילו שהיתה על תנאי, ואפילו שהיתה רק על דבר אחד.**

ובשביל לעורר בהם רצון לתשובה, אפשר לספר: משל לאדם שטובע בלב ים ואדם שהיה על הסיפון זרק אליו חבל הצלה ארוך. תפס התובע בידו האחת באמצע החבל לבל יטבע ח"ו, ובידו השניה הצליף עם שאר החבל בפניו של מצילו האוחז לו את החבל מעל הסיפון. ועל אף זאת המשיך המציל לתפוס לו מלמעלה את החבל. חזר הטובע והצליף שוב ושוב בפניו של מצילו עם חבל ההצלה, ועם כל זאת המשיך המציל לאחוז בחבל לבל יטבע המצליף בפניו, ע"כ. כל אדם שיראה זאת, יחפוץ שהמציל יהיה חברו וריעו, אדם בעל מדות תרומיות וכו'. כן הוא מעשה חיינו, אנו מקבלים חיות מבורא עולם כל רגע ורגע, ומה אנו עושים בחיינו לא שומעים בקול ה', מצליפים עם חבל ההצלה במצילנו ב"מ, ועכ"ז הוא נותן לנו לחיות עוד ועוד, ואף דואג למחזורינו וכו'. אזי תגדל התשוקה והרצון להתקרב לבורא עולם וכו'. ורק אחרי משלים ומעשיות, ניתן להתבונן ביחד עם הילדים, מה עלינו לתקן בפרט במדות וכדברי הרמב"ם.

לעילוי נשמת מרת חביבה בת רחמה אוחנינה ע"ה תנצב"ה	לרפואת דוד בן יאיר בתשכחע"י	לזש"ק יובל בן דוד ירות בת זכריה
--	-----------------------------------	---------------------------------------

מחידושי רבותינו

מוהר"ר יהיא אלשיך זצ"ל
מתוך ספר 'רבינו יהיא אלשיך' עמ'

בטעם אמירת סליחות

פתרונות לפרשת 'כי תבא'
אחודה חידה! התוכחה הובאה כאן
ובפרשת בחוקותי, כאן בלשון יחיד ושם
בלשון רבים, היות שרק בהר עיבל וגריזים
נכנסו כל ישראל בערבות כמובא בכלי יקר.
הזוכה בהגדרה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? טרם נפתרה!

אזרחי חידה!
הוא דבר קשה לישראל
אך נאמר בעימה
ומובא גם בפרק ה' בישיבה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

חכמינו ע"ה, תיקנו לומר סליחות בחודש הזה, כדי שיטהר האדם על השנה שעברה. וכדי שבזה יבא לראש השנה, והוא מזוכך, ושואל מהי מה שהוא רוצה. והביאו משל למה הדבר דומה, לאחד ששכר בית, כל חודש בחמש לירות. וכל חודש בא בעה"ב לפניו ואמר לו תן לי שכרי, וזה אומר אין לי, וכן בחודש השני, וכן בחודש השלישי. לסוף השנה בא בעה"ב, ואמר לו "יצא מדירתך, שאיני רוצה עוד להשכיר לך", דחפו והוציאו לגמרי. ואילו הלך כל חודש וחודש לפני בעה"ב, והיה מתחבק עמו, היה לו צער להוציאו.

כמו"כ לפניו יתברך, שישראל כל חודש וחודש, יש להם עוד מעשים שצריכים כפרה. אם ח"ו יבאו מלכלכים בסוף השנה, הקב"ה יאמר מה הם אומרים? מה הם מבקשים? איך הם מגיעים ומלכלכים את ביתי! לפיכך תיקנו חכמים שבסוף השנה, בחודש אלול, בכל יום יקומו באשמורת. לפי שידוע שאחר חצות הלילה, התפילה מתקבלת לפניו יתברך. ואין שם, לא קטרוג, אלא רחמים ותחנונים לפניו יתברך. ולפיכך אשרינו מה טוב חלקינו, מה נעים גורלנו, שתיקנו לנו קדמונינו כמה רפואות, שנתרפא בהם, שבביל שבזה נזכה.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

אחזקתי לשון
אמבטי - מה שכיום אומרים אמבטי.

שירה של תשובה

מחברה מוהר"ר שלום מנצורה זצוק"ל בחיבורו 'הפדות והישועה' עמ' ע"ז
חלק מביאורה נביא א"ה בל"ג בשבוע הבא

- פ"ז אֲשׁוּרָר נְשִׁיר לְאֵל חַי פּוֹנֵנִי. וְאֶתְּוֹדָה עָלַי גּוֹדֵל עֲוֹנָי. בְּצוֹם תָּשׁוּב וְתִכְפֹּה אֶל אֲדוֹנָי. כִּכְפַר לְךָ לְרֵאשׁוֹן גַּם לְשִׁנָּי: [עמך הפליט תחזירנו אלי מולדת]
- פ"ח נַעַם אָנֹכִי, אֱלֹהֵי אֶלְפָל רַחֲמָנִי. [אמת הוא אלהי הכל. רחמן]. וּמֵא יִסְמַח, לְמִן יִבְקֵא בְעֵצֵי אֲנִי: [ואינו מוחל לנשאר במרי]
- פ"ט יִמְאֵל הוּא, עֲסֵא יִרְגַע בְּאֶתְקָנִי. [הוא מאריך לו אפו אולי ישוב בכל לב]. יִתּוּב לְלֹהֵי, רְצֵא מֵא הוּ בְּגַצְבָּאֲנִי: [ישוב לאל מרצון לא בעל כרח]
- פ"י סְלֵאִם יִבְעֵת לְחוּ עֲאֵל בְּטִירָאֲנִי. [שלום ישלח לו במהרה כציפור]. יִצְיִי גְסֵמָה, וְנִוְרָה מְתֵל רִפְאָנִי: [יאריך את גופו ואורו כרימון]
- פ"יא אֲדִיב אֲלַעֲקֵל, אֲטִיל אֲדָרֵס בְּדוֹאֲנִי. [נעים דעת הרבה לדרוש בספר]. כְּתָאב אֲלֵלֵהּ, וְאִיצֵא אֲלִמְתָּאֲנִי: [ספר האל אף המשנה]
- פ"יב לְפִי יִסְמַח, דְּנִוְבַד פִּי אֲלִבְנֵי אֲנִי. [למען ימחול לפשעך בפנקס]. וְלֵא תִרְגַע, וְתִכְטִי פִי גְבָאֲנִי: [ולא תשוב ותחטא בלב]
- פ"יג מְקוֹם מְקַדֵּשׁ, מְעַט תִּלְךְ אֲנִי. וְתִתְוֹדָה, בְּלֵב נְמוֹד וְעֵנִי: [תושיעני ותשיבני אל מקומי]
- פ"יד הָרִיב שַׁעֲבָד תְּרִדָה אֲלִוְטָאֲנִי. [עמך הפליט תחזירנו אלי מולדת] אֲלֵא קִדְשֵׁהּ, פְּכִינֵי אֲלִוְטָאֲנִי: [אל מקדשך פאר הזוהר]
- פ"טו יְרוּשָׁלַם חֵית פִּי זְמָאֲנִי. [ירושלים שם היו בזמנו] תְּקִים עֲהָדֵךְ וְתִדְכֹר אֲלִימִינִי: [תקיים את בריתך ותזכור את השבעה]
- פ"טז צִדִק וְעֲדֵיךָ, לְעִבְדֵךְ פִּי יְקִינִי. [תתאמת הבטחתך לעבדך באמת] נִקְרַב לְךָ קְרִאֲבִין אֲלִצְוֵאֲנִי: [נקריב לך קרבנות הכבשים]
- פ"טז וְקִרְבָּאֵן אֲלִבְחָאִים אֲלִוְטָאֲנִי. [ואקבן הבהמות הנאות] צִחָח מִן כָּל עֵיב אֲוֹ כֶסֶף שְׂאֲנִי: [תמימות מכל מום או שבר מתועב]
- פ"טז וְאֲסִמִּי צֵאר מְחַקֵּךְ פִּי בְּיָאֲנִי. [תשמי הוא חקוק בסדרו] בְּרוּס אֲבִינָאֵךְ, נְצֵאֲמִי וְאֲלִשְׁגוֹנִי: [בראשי בתי שיקי וענפיו]
- פ"טז סְלֵאִם אֲלֵלֵהּ, עֲלֵא אֲכֹאֲנִי וְאֵעִי אֲנִי. [שלום האל עלי אחי ויקירי] בְּנִי יַעֲקֹב, וְאֲצִבְאֵט אֲלִצְוֵנִי: [בני יעקב והשבטים האהובים]

לוש"ק לזש"ק לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב תומר ישראל בן יעקב מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל

טליה בת מנשה ואודליה בת מנשה מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

מחידושי רבותינו

אתם נצבים היום כלכם (דברים כט. ט).

אתם נצבים היום כלכם. נוטי: אני תמיד מבקש נגד צור בעדכם יפדכם מצריכם [נ"א מצרותיכם] האל ישמרכם ויצילכם מצרה כולכם לעד כבודו מסובבכם [נ"א מקיפכם] כי רצה להוכיחם ולהודיעם, לומר להם: דעו כי מה שאתם נצבים, דהיינו: חיים ועומדים וקיימים היום כולכם, הוא: לפי שאני תמיד הייתי מבקש מהקב"ה שיפדיכם מצריכם, שהם האויבים והצרים שקמו עליכם, שהם: עמלק וסיחון ועוג. או מצרותיכם, שהם הצרות והגזרות שהיה גוזר עליכם, כמו בעגל שאמר לו והניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם. וכן בכל מקום שהמרתם פיו היה גוזר עליכם רעה, ואני הייתי מבקש מאתו להצילכם מכל צרותיכם, שהם הצרות שגזר להביא עליכם. והיה האל יתי שומרכם ומצילכם מכל צרה. ודעו וראו, כי תמיד כן יהיה נוהג עמכם, כי אפילו אם תכניסו נגדו לא יכלכם ח"ו לגמרי, כי **כולכם לעד**. כבודו הנקראת כבוד, הוא תמיד מסובבכם בה, אפילו בגלות הוא גולה עמכם לסבבכם, להיות לכם לצור מחסה מאויביכם. כמארו"ל: גלו למצרים שכניה עמהם, שנאמר: אנכי ארד עמך מצרימה וגוי. גלו לבבל שכניה עמהם, שנאמר: למענכם שלחתי בבלה וגוי. [כי תיבת שלחתי הוא נקרא שלחתי בבלה משמע שלחתי את אחרים עמכם שהם המלאכים שהלכו עמהם לבבל, כנודע מהזוה"ק בסוד: והורדתים בריחים כולם. אלא דדרשינן לה בא"ת כלומר: א"ת שלחתי אלא שלחתי ומשמע אני עצמי שולחתי עמכם בבלה]. גלו לעילם שכניה עמהם שנאמר: ושמתי כסאי בעילם. ואף עכשיו בגלות האחרון שכניה עמנו, כנודע מהזוה"ק בסוד: לא מאסתים ולא געלתים לכלתם [פרשת בחוקותי] לכלתם – בשביל כלתם שהיא השכינה, שם הם אחוזים והיא גולה עמהם. והיא רמו: כולכם לעד כבודו מסובבכם, כי השכינה הנקראת כבוד היא תמיד מסובבינו ומקיפנו אפילו בגלות, והבן.

(יעשרת תפארתו למוהר"ח סוואני זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

מה הוא צופן בבואו (ח"ב)

פתרון תעלומה זו, התגלה ביום ראשון בצהריים, ע"י גוי שנשלח לבית משפחת יעבץ לבשר על פטירת הרב יעקב כהן זצ"ל בערב שבת. אז פתח האורח יוסף את פיו ואמר לנוכחים "אתם לא הבנתם בערב שבת מה קרה, אני ראיתי בעיני למרחוק את פטירתו של הצדיק יעקב כהן, אוי לכם מה אבדתם, צדיק יסוד עולם אבד לכם. לא רציתי להגיד לכם, כדי לא לגרום לכם צער ובכי ביום שבת". מהומה גדולה נפלה במשפחת יעבץ, שכן הרב יעקב נשוי עם אחת מבנות המשפחה. השמועה פשטה בעיר, והרובע היהודי נתעטף באבל, על גאון הדור שהלך לעולמו. יוסף האורח החל לספר שהוא ראה את פטירת הצדיק, והנס שנעשה לו, שכן השמש עמדה לו עד שנקבר לפני כניסת השבת. והנה במכתב שנשלח אל המשפחה, סופר שהרב נפטר בזמן המנחה, והחברים אשר נמצאו עמו באותה עת, נחרדו מאד למועד קבורתו. עד שאחד מהם תקע מקל על הקרקע ואמר, 'אם צילו יעמוד ולא יזוז, נקבור אותו היום'. והנה לתדהמתם, הצל של המקל לא זז. על כן נזדרזו וקברוהו בו ביום. ורק לאחר שחזרו לבתיהם שקעה החמה.

אלה הדברים שאמר האורח יוסף, שאומתו במכתב אחת לאחת. הרב יעבץ נדהם, אשר מלבד האבל שנפל על פטירת אחד הגאונים שבדור, נבהל מדבריו של האורח יוסף, שהרגיע את הרב באומרו – "מורי ורבי, ניתנים לי אותות מן השמים לראות למרחוק ולהבין עתידות, סתם ולא פירש". השיב הרב לעיני כולם באומר, "אני לא מבין מאומה מסודותיו של האיש, ואולי זה אות מבשר לבאות על עם ישראל". יוסף ענה לו כמאמת את דבריו "מורי ורבי, אל תחשוב על עליה לא"י, זה לא יעלה בידך כלל, אינך רשום בספר העליון של העליה, תנהל את היהדות כחכמתך וכתבונתך, וזה שכרך".

יוסף המשיך בטיולים בערי היהודים בסביבה, ובכל מקום שדורכת רגלו עושה רושם כביר כמגלה עתידות. בעיר "מגז", מצפון לעיר צעדה, נתאספו היהודים בערב שבת לתפילת מנחה בבית הכנסת. יוסף צברי היה צריך להיות משלים המנין, אלא שנעלם להם פתאום. ביום ראשון, כשבאו חברים לפי דרכם, לשאול בשלום הרב יעבץ, החל אחד מהעיר "מגז", לספר על האורח היהודי שנעלם. אז ענהו אחד מהעיר "נשור" במזרח יוסף זה שבת אצלנו." כשהתחלנו במזמורים הפתיע את כולם, שכן המרחק בין מגז לנשור גדול כמעט מהלך יום רגיל, וכולם הסכימו שהוא קפץ על ידי שם. יוסף זה יודע מה יש לכל אחד בביתו, מספר הנפשות, מצבו הכלכלי, כמה אוצרות יש בביתו, כמה ילדים יש לו, וכמה יהיו לו עוד, ואם בעל הבית נדיב לב או קמצן. עוד סיפור על יוסף זה, כשהיה נכנס לחולה בפנים צוהלות, ועיניים נוצצות, החולה מבריא תוך מספר ימים. הוא אינו התיימר לתת תרופות או סגולות כל שיהו, והמבקשים נתקלים בטיוב מוחלט. ידיעותיו בתורה היו מבוססות על תהלים ואיוב ותו לא.

המשך בשבוע הבא א"ה בל"ג

מהליכות אבותינו

חכמים מראשיתם, ופקחים בשעת מעשה

קושי תחזוקת הוצאות השתיה למתפללי בית הכנסת, ניכרת בעליל. כל המתעסק בזאת יודע עד כמה לא נעים ללכת ולבקש פעם מזה ופעם מזה, תרומה להוצאות אלו. ובפרט עת הימים הנוראים שכולם משכימים קום לאשמורות, וצורכים יותר מהרגיל. אבותינו שבעיר 'עדן' נהגו בחכמה, ואף שירתו הציבור באמונה וגרמו להם להישאר ערניים בכל עת האשמורות. וכך היה מנהגם כפי שהעלם מוהר"ס חוזה זצ"ל בחיבורו 'יתולדות הרשב"י' (ח"ב עמ' פ"ז) וז"ל: וההוצאות כולם של הישיבה הזאת (האשמורות) היא מן הציבור. **מידי חודש בחודשו, מתנדבים בעין יפה מפני הוצאותיה המרובות**. שני שמשים בלבד המסייעים, אחד הולך אחר חצות לילה לעורר את הציבור לקום משנתם לבוא. ואחד מבשל את הקהוה ומסייע אחר עמו ומכינים את הכוסות. וזה הוא בכל השנה כולה בכל לילה ולילה משמתחילים את הזוה"ק בשעה שתיים, מגישים לציבור לכל אחד ואחד כוס אחד, ובאמצע הקריאה כוס שניה, ואחר תיקון חצות הכוס השלישית, **ובישול הקהוה הוא עם סוכר ומיני בשמים להעביר השינה**. עכ"ל.

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

תשוב יפיל תחנתו על השנה, תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה [וברכותיה]. [הוא על פי מה שאמרו בסוף מגילה עזרא תיקן שיהו קורין קללות שבתורת כהנים קודם עצרת, ושכמשה תורה קודם ראש השנה, כדי שתכלה שנה וקללותיה, שאף עצרת ראש השנה הוא שנידונין בו על פירות האילן. נמצא פרשת במדבר ופרשת נצבים מפסיקות בין הקללות לראשי השנה ע"כ]. ויכלול בכוננתו גם על החטאים והעונות אשר עומד עליהם בארור: **ואח"כ** יקבל עליו קדושת היום במזמור היום, ולא כנדפס בסידורים המזמור תחלה, דתחילה יש לנו להתפלל על אחרית השנה שנעברה בטרם נקבל קדושת היום שהיא תחלת השנה באמירת המזמור של-קדושת היום. וכן כתב הרב חמ"י:

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

אלה ניתן להם שיעור
למשחקי חברה במתחם
הת"ת, ואלה בחורשת
היער הסמוכה.
הצד השווה שבהן,
שלומדים בחשק, בשמחה
ובהתמדה רבה, והרענון
הוא בכדי לא להיחלש
מזו העוצמה

הזוכים בהגרלה
השבועית במבצע
"אוספים זכויות"
התלמידים הנעלים
ישגי לָזָד נ"י
ישגי צַבְרֵי נ"י
יהא רעוא שיעלו
מעלה בתורה וביראה

חכמי תימן

הרב יאיר זאהר בן יוסף מדאר הלוי זצ"ל

נולד בשנת תקצ"ז בעיירה אלהגר מחוז חיידאן. קיבל תורה מאביו וזקנו אבי אביו. התפרנס בתימן בבית מלאכה לצורפות כסף וליציקות נחושת ובדיל. הוא ואביו וסבו היו מן הנאמנים שנבחרו מטעם בית האוצר לטביעת מטבעות עוברות לסוחר בבית המלאכה שלהם. היה גדול בתורה ובח"ן, שימש מורה צדק בעיירתו אלהגר ובעיירה סמוכה אלקפרה. גם בעיני הגוים גדלה סמכותו. נודע כבעל נפלאות גם בעיני הגוים, ואף גילה שיעלו ארצה. היה ממיסדי שעריים. עסק בלימוד תשבי"ר, ועבד בשמירה ובחקלאות. היה הרוח החיה בפעילות קהילתית רוחנית בשכונתו, ואף הקים בית כנסת לעי"נ אחיו.

נפטר
בשנת
תרע"ט

התודה...

ו- הברכה...

לגברא רבה בתורה וביראה,
הוא מחד גדול ונעלה, אך מאידך
צעוע ונחבא, ומסייע בחפץ לב ללא
שום תמורה, להגיה הגיליון בכל
שבוע ושבע, אהובינו מרבינו
הרב יוסף יצחק גברא הי"ד
יהא רעוא שימלא יתברך כל
משאלות לבו לטובה, ויראה ברכה
בעמלו, ופירות מתקוין תמיד יצאו על
ידו, ויאריך הי' ימיו בטוב ושנותיו
בענינים, ויראה כל זרעו ישרים
נעונים, תלמידי חכמים גדולים,
יראים מרבים, עושים בחשק
ובשמחה רצון יושב שחקים, אצ"ד

"סדר אשמורות רבתי"

עם תלמידי הת"ת והוריהם במעמד נשיא המוסדות
מן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פוסק עדי תימן

מח"ס שלחן ערוך המקוצר ח"ה, שו"ת עולת יצחק ג"ח ועוד

ובהשתתפות בנו

הרה"ג משה רצאבי שליט"א

רב ק"ק פעולת צדיק אלעד.

ראש העיר הרב ישראל פוש הי"ד

וסגן ראש העיר הרב ברוך צברי הי"ד

האשמורות יתקיימו בערב כיפור ליל שישי ט' תשרי תשע"ח

בשעה 4:00 בבית הכנסת "פעולת צדיק"

רחוב רבינו סעדיה גאון (פינת המאיר) אלעד.

תפילת שחרית בהנף החמה

דרשת מרן שליט"א בסיום התפילה

ברכת

תכתבו בספר החיים ובספר הזכרון

הנהלת התלמוד תורה

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

לרפואה ובריאות איתנה

סעדיה עדי בן שלום צוברי ויוסף בן משה דנין

מתוך אריכות ימים ושנים